

מוצרים שלא רשום עליהם 'כשר לפסח' ואפשר להשאירם בבית

בלי למכרם לגוי

אבקת אפיה – העמילן הוא מתירס ואינו מחיטה, אלא אם כן צוין במפורש "מכיל גלוטן".
אבקת סוכר, אבקת קקאו, אבקת שוקו, אינסטנט פודינג – אינן חמץ, אלא אם צוין במפורש "מכיל גלוטן".

אורז – פעם היו מבריקים אותו בחומר שחשדו בו כחמץ. לאחרונה, אין לחשוש ומותר להשאירו בבית.
במבה – אין בה חמץ. **לתשומת לב:** לאחרונה מייצרים גם במבה עם קמח שהיא וודאי חמץ.

ברנדי (כגון קוניאק וסליבוויץ), **רום** – אינם חמץ.

ג'לי – אינו חמץ, אלא אם צוין 'מכיל גלוטן'.

גלידות – המכילות עוגיות או ואפלים הן חמץ. בשאר הגלידות אין לחשוש לחמץ (אלא אם מצוין 'מכיל גלוטן').

מלח לימון וחומצת לימון – אינם מופקים מלימון אלא מעמילן. לפעמים מעמילן חיטה. אולם גדולי הפוסקים דנו בזה, והכשירו אותו לפסח כי בתהליך הייצור הופך העמילן לחומר חדש שאפילו בבדיקות מעבדה אין אפשרות לגלות מה מקורו. היינו הוא מאבד קשר אורגני והלכתי עם החיטה ולכן להרבה דעות אין הוא חמץ.

גריסים, גריסי פנינה, גרעיני חיטה – אינם חמץ. יש להצניעם כדי שלא יבואו במגע עם מים ויחמיצו.

דגים טריים וקפואים – אינם חמץ.

דג נסיכת הנילוס – בעבר חששו כי הכימיקלים שמזריקים לו מקורם בדגן. אין לחשוש לכך יותר.

דבש – אין בו חשש חמץ.

דוחן (מאכל דגים ותוכים) – אינו חמץ. מותר להשאיר בבית, אך לא להשתמש בו מבלי לברור אותו מגרעיני החיטה המעורבים בו.

דייסת קורנפלור לתינוקות – כשרה לפסח כל השנה (מקפידים שלא יהיה בה גלוטן, מחמת הילדים האלרגיים).

חומץ – אין בו חמץ, והוא כשר לפסח כל השנה.

חיטה, סובין – אינם חמץ. אולם יש לאכסנם במקום יבש שלא יבואו במגע עם מים.

חיטה תפוחה (שלוה) – גרגרי החיטה מתנפחים בחום ללא מים. אולם יש להחמיר ולבער.

חלב זל לקטוז – כשר לפסח גם כאשר אין כיתוב כזה. וכן **חלב סויה**.

חלבה – לא חמץ. אולם **חלבה ללא סוכר** – יתכן מאד שהממתיק הוא סורביטול שהוא בחשש רציני לחמץ.

חרדל – אינו חמץ, אלא אם העמילן מופק מחיטה ומצוין במפורש 'מכיל גלוטן', ואז יש לבערו.

אף שהוא מכיל סובין, סובין היא הקליפה של החיטה, ולא הגרעין שהוא עלול להיות חמץ. ולכן אין בחרדל חמץ.

חילבה – אינו חמץ. מותר להשאירו בבית. הרוצים לאכול ממנו – עליהם לברור אותו היטב מגרעיני החיטה המעורבים בו.

טחינה – אינה חמץ. היא עשויה משומשום ומים בלבד, ולפעמים גם ממלח.

חוט דנטלי, קסמי שיניים ושפתונים – כשרים לפסח כל השנה. אולם כאשר יש בהם טעם, רצוי להימנע מלהשתמש בהם.

כוסמת – קיטנית, ואינה חמץ. בניגוד ל**כוסמין** שהוא אחד מחמשת מיני הדגנים האסורים.

מוצרי נייר: כלים חד פעמיים מניילון, מקרטון ומנייר (כולל מפות ושקיות ניילון, ניילון נצמד, מפיות נייר, נייר אפיה, נייר פרגמנט לאפיה, נייר סופג, נייר אריזה, מנג'טים לעוגות, כפפות לטקס, וכמובן:

סכו"ם, צלחות, כוסות לשתיה קרה ולשתיה חמה) – אינם צריכים הכשר לפסח.

חלק ממוצרי הנייר מיוצרים מנייר ממוחזר. כמו כן, ניירות רבים מכילים עמילן, ונבדק ונמצא שהעמילן אינו חמץ (כך מורה גם הסברה שכן חיטה יקרה מאד, היא גם יכולה להביא לסיבוכים ומסוכנת לחולי צליאק וקרוהן). ואף אם היה חמץ, הלוא מדובר במוצר תעשייתי שהעמילן שבו כבר בטל, נותן טעם לפגם, אינו למאכל, ונפסל מאכילת כלב!

מינוז – אין לחשוש בו לחמץ אלא אם צוין במפורש 'מכיל גלוטן'.

מרגרינה – אינה חמץ. אפשר להשאיר בבית ללא חשש.

מים מינרלים – אינם צריכים הכשר לפסח. הם כשרים לפסח כל השנה.

מיץ לימון – אין בו חמץ.

משחת שיניים – אינו חמץ. אולם רצוי להשתמש רק במשחה שמצוין עליה כשר לפסח.

נייר כסף ותבניות אלומיניום – אינם צריכים הכשר לפסח, ולא לכל השנה.

משטחי אלומיניום, כאשר חותכים דק מייצרים מהם נייר כסף, כאשר חותכים עבה יותר עושים מהם סירים.

בעבר מרחו את האלומיניום בשומן מן החי (שומן חזיר), וחלק מהפוסקים טענו כי משום כך יש להגעיל את הסיר לפני השימוש הראשון. כבר למעלה מעשר שנים שאין מורחים את האלומיניום בשומן מן החי, כי אם בחומר הברקה סינטטי, ואין צורך בהכשר, לא לכל השנה ולא לפסח.

סוכר, אבקת סוכר, סוכר וניל – אין בהם חמץ.

סילאן טבעי – אין בו חמץ.

סרדינים, עופות – אין בהם חמץ.

פודינג – ראוי למכור לגוי מחמת התמציות.

פרחי באך – כשרים לפסח כל השנה. האלכוהול מופק מענבים ולא מחיטה.

פריכיות אורז – אין בהם חמץ. אולם יש פריכיות אורז בתוספת סובין או שבולת שועל – אותם צריך לבער.

צ'יקו – תחליף קפה – עשוי מעולש – אין בו חמץ.

קורנפלור, דייסת קורנפלור – אינם חמץ (בניגוד לקורנפלקס שהוא חמץ!)

קולה ודייאט קולה – כשר לפסח כל השנה.

קטשופ – אין לחשוש לחמץ.

קפה, קפה נמס, קפה מגורען, קפה נטול קפאין, קקאו – אין בהם חמץ. (קפה דגנים ותחליף קפה – יש לבער)

קמח, קמח שיפון – בתהליך הניפוי בטחנת הקמח הוא מורטב בהזרקת מים למשך כ-8 שעות. אולם זו רטיבות מעטה, והחיטה בתנועה, ועל פי ההלכה חיטה בתנועה אינה מחמיצה. וגם בפועל כאשר מסתכלים על הגרעינים אין רואים החמצה. לכן קמח אינו חמץ, ורשאים להשאירו בבית אף ללא מכירה לגוי. ואף על פי כן ראוי להחמיר ולא להשאיר או למכור לגוי.

קמח מלא – אינו חמץ. **קמח 70 אחוז**: ברוב המפעלים הוא קמח מלא וקמח סובין – ואינו חמץ. יש מפעלים שאצלם זה קמח מלא וקמח רגיל, ואז דינו ככל קמח.

קמח תירס – לפעמים מעורב בו חיטה או שעורה. מותר להשאיר בבית, אולם במקום בו לא יהיה בו מגע עם מים.

ריבות מכל הסוגים – אינם חמץ.

ריץ' – אינו חמץ.

רסק עגבניות – אינו חמץ.

שוקולד – אינו חמץ, אך לפעמים מיוצר באותו פס ייצור של שוקולד שמעורב בו עוגיות. לכן ראוי להחמיר, ולהתייחס כחמץ.

שמן קנולה, שמן סויה, שמן זית – כשר לפסח

שמן נבט חיטה – אינו חמץ. הוא גם פגום ואינו ראוי למאכל.

שמרים – אינם חמץ.

שפתון – אין צורך בהכשר. גם **שפתון עם טעם** – מצד הדין אינו צריך הכשר לפסח, אך ראוי להחמיר ולמכור (אלכוהול).

תה – אינו חמץ. גם תה שחור וגם תה ירוק. **תה בטעמים** – עלול להכיל תמציות טעם המופקות מחמץ.

מוצרים שהם חמץ או חשש חמץ ויש לבערם מהבית לפני פסח

אבקת מרק - מכילה קמח, ויש לחשוש שהוא חמץ.
אבקת פלאפל: עלולה להכיל חמץ, ראוי לבער.
אובלטים, אטריות, פסטות, מקרוני – חמץ גמור.
אלכוהול תוצרת הארץ – אינו חמץ. תוצרת חו"ל יתכן שמופק מדגנים, ויש להתייחס אליו כחמץ. ספק – להחמיר.
בורגול, ג'ריש – עשוי מחיטה העוברת הרטבה במים חמים – חמץ גמור, ויש לבערו מן הבית.
ביסלי, בטנים מצופים (קבוקים) – חמץ גמור
בשר צמחי – עלול להכיל קמח וגלוטן. חשש חמץ.
גלוקוזה – חשש חמץ. **בצק סוכר** – אם אחד המרכיבים הוא גלוקוזה – חשש חמץ.
גרנולה – חמץ. **גביעי גלידה** – חמץ גמור.
גלידות – המכילות עוגיות או וואפלים הן חמץ. בשאר הגלידות אין לחשוש לחמץ (אלא אם מצוין 'מכיל גלוטן')
שמורי גפילטא פיש – עלולים להכיל חמץ, ולכן יש לבערם.
ויטמין C – חשש חמץ. מקובל לחשוש לחמץ גם **בשאר הויטמינים**.
בירה, ג'ין, ויסקי, וודקה – חמץ.
ליקר – חשש חמץ.
זעתר – פעמים מוסיפים לו קמח כדי לעבות ולהוסיף משקל! לכן יש להשאיר רק מוצר שמצוין עליו 'כשר לפסח'.
חמאת בטנים – חשש חמץ
מסטיק – מכיל גלוקוזה וויטמין C – חשש חמץ
משקאות דייאט – אם הממתיק הוא 'סורביטול' יש בו חשש חמץ, ויש לבערו.
נקניק – עלול להכיל חמץ. לבער.
סולת – חמץ גמור
עדשים אדומות – מעובדות עם חומר אשר עשוי להיות חמץ. אין להשאיר בבית, אלא אם מפורש "כשר לפסח".
עוגיות לפסח – חלקן מיוצרות כל השנה ומעורב בהן חמץ. לפסח להקפיד על "כשר לפסח" מרבנות ומוסמכת.
פריכיות אורז – אין בהם חמץ. אולם יש פריכיות אורז בתוספת סובין או שבולת שועל – אותם צריך לבער.
קורנפלקס – מכיל לתת שעורה – חמץ גמור.
קפה דגנים – חמץ. **קפה בטעמים** – מכיל תמציות שיתכן שמופקות מחמץ. **תחליף קפה** – חשש חמץ.
קוואקר – שבולת שועל, עובר הרטבה במים חמים, חמץ גמור, ויש לבערו מן הבית.
רוטב סויה – בדרך כלל מעורב בו חיטה. חמץ.
שקדי מרק – חמץ
תמציות טעם – מכילים אלכוהול שיתכן כי מופק מחמץ.
תה בטעמים – חשש חמץ, מכיל תמציות טעם.

חג כשר ושמח

רמי ברכיהו

רב היישוב טלמון